

86

urbes tenebāt. Ab his deorū genus, prout Græci de Oceano scribūt, prodidit se ferūt: de quib. paulo pōst dicemus. Traditur Amazonū reginā nomine Myrinam exercitū triginta milīū peditum, duū milīū equitū cōfēcisse, maxima spe uictoriae in equitib⁹ posita. Tegmenta corporum pro armis ha-
buere serpentum magnorum coria: quorum, & quidem præter fidem ingenium, copia in Libya superest. Ut eabant longis ensibus, hasta, & arcu, quo non solum ex aduerso pugnantes vulnerabant, sed fugiendo feriebant inse-
quētes. Cum Atlantidū patriam perauissent, quam Cercenem uocant inco-
lentes, acie superata uictos insequentes, unā cum eis portas ingressae urbem cepere. Ut autem terrore formidinemq; cæteris inç̄cerent, insolenter ui-
ctoria abuſæ, occisæ omnibus usq; ad pubertatē uiris, pueros foeminasq; e-
uersa ciuitate in seruitutē adegerūt. Qua calamitate apud finitimos vulgata,
Atlantidas aiunt timore territos ad eas misisse, pollicitos tradituros se illis ci-
uitates, atq; imperata facturos. Regina cum ipsos benigñē audiuisset, amici-
tia cum eis statuta, ciuitatē sui nominis everso loco condidit, inç̄p ea tum ca-
ptiuos, tum finitimarū partū uoluntarios accolas collocauit. Deinde dona
magnifica communi Atlantidum decreto data, honoresq; eximie impensis
inito cum eis födere cepit, pollicita se genti eorum sat iselle facturā. Verū Gorgonidum, que gens finitima erat, armis sapientis Atlantibus lacessitis, fe-
runt Myrinam gratia precibusq; eorum impulsam exercitum contra Gorgo-
nidas duxisse. Quo oppositis copijs inito certamine superata magna ex par-
te occubuerunt, uiuere ad tria millia capte. Reliquis in loca fylœstria confugi-
entibus, conatam Myrinam scribunt sylvas, ut earū genus dereleret, incendere
uoluiss. Verū cum id nequisset, ad montes propinquos transiit. Amazo-
nibus negligenter, ut in uictoria solet, uigilas seruantibus, captiuas eductis
dormientium ensibus multas interemerunt. Tandem excitatae Amazones
armis captiis acriter pugnantes omnes occiderunt. Mortuas Amazones My-
rina tribus magnis aggeribus sepeliuit, qui hucusque Amazonum tumuli
appellantur. Gorgonidas deinde tradunt cum vires auxiſſent, iterum à Per-
seo louis filio expugnatas, cum earū esset regina Medusa: postremò ab Her-
cule, & eas, & Amazonum gentem, quo tempore ad occiduas partes transi-
ens columnam in Libya posuit, fuissa deletas: rem indignam existimante,
quum pro communis salute hominum pugnaret, aliquibus gentibus foeni-
nas imperare. Legitur quoque, Tritonidem paludem, terræ motu his a-
pertis locis qua ad Oceanum uergebant, desiccataam esse. Myrina plurima
Libyæ parte peragrata, cum in Aegyptum transmeaſet, cum Oro Iidis fi-
lio, qui Aegyptijs imperabat, amicitia firmata, Arabiā bello petiſt: ubi mul-
tis intersectis, in Syriam transiit. Qua subacta, Cilices ei cum donis obuios,
pollicitosq; imperata facturos, liberos esse, quoniam ei ultro occurrisserint,
iussit. Qua ex re nunc etiam liberi Cilices uocantur. Subiect quoque eas
qua circa Taurum sunt nations, quamvis uiribus potentes. Tum per
Phrygiā ad magnum mare cum descendisset, regionem maritimam trans-
gressa, Caicum flumen statuit militis finem: prouincia vero qua Dorycti-
ca dicitur, loca opportuniora condendis urbibus eligens, plures in ea ciui-
tates, unam sui nominis, alias magnorum ducum appellatione adificauit,
Ninam, Cymem, Pitam, Pryneam. His iuxta mare sitis urbibus, cæteras
perplures in mediterraneis posuit locis. Insulas insuper nonnullas in pote-
statem suam rededit: sed Lesbū præcipue, in qua urbem condidit Mity-
lenem, sororis quæ cum ea militabat, nomine. Deinceps cum quasdam a-
lias sibi subdidisset insulas, tempestate coorta, cum totum matri deo-
rum pro salute fecisset, ad unam ex his solitaria profecta, iuxta quadam
insomnum ei deæ insulam sacrauit, erectaq; ara, sacri solennia cele-
brauit. Nominasse insulam ferunt Samothracem, quod à Græcis sacra insula
inter-